

— Почакайте..... Така не бива..... Солдатинѣтъ длѣженъ всякога да знае, кѣдѣ и за какво той отива..... Съзнателниѣтъ солдатинѣ е хиляди пѣти по скѣпѣ отъ безъ съзнателниѣтъ изпълнителъ..... На уралцитѣ азъ вече обяснихъ.....

— Здорово молодци!

Тѣ му отговорихъ.

— Знаете ли, кѣдѣ вий сега отивате?.....

Солдатитѣ почихъ да са превиватъ.....

— Въ Барабанъ, ваше-ство!

— Но, все едно, Парпанъ или Барабанъ..... А за какво?

— Турчина да биемъ!.....

— Всякога слѣдва Турчина да са бие..... Какъ е фамилията ти.

— Егоровъ, ваше-ство!

— Видно, че си юнакъ..... Скоро ще станешъ Георгиевски кавалеръ..... А ний сега никакъ не отиваме турчина да биемъ..... Намъ, братко, е нужно друго дѣло да обработваме..... Скоро ний на другата страна на Дунавътъ ще са прѣхвърлемъ, разбрахте?.....

— Разбрахме, ваше-ство.

— На, това е то. Умръзна ни да стоимъ при молдованитѣ..... Все на едно мѣсто..... Тукъ безъ гологанъ никѣдѣ не пущатъ?..... А и работа за солдатуна малко.....

— Това е така.....

— Тѣй..... Да воюваме сме дошли — а неприятелѣтъ е на другата страна, той при насъ не ще дойде, нему у дома му е чудесно, намъ е нужно да го истласкаме отъ тамъ..... Ще го истласкаме ли орли?

— Ще са стараемъ! развеселихъ са солдатитѣ.

— А за да го истласкаме — намъ е нужно да прѣминемъ презъ Дунавътъ. Тукъ именно намъ ще ни са до стани..... Ще почнемъ тамъ да са вмѣкваме — турчена тѣ сѣщо не е глупецъ, той възъ нашиѣ салове и лодки, своиѣ монитѣори ще пусне. Видѣхте вий какви монитѣори, на които плуять до брѣгътъ.....

— Видѣхми, ваше-ство!

— Тѣ ще ни претопятъ..... Но, а ний сме по хитри отъ турчина..... Ний въ водата таквизъ миннѣ ще пуснемъ, щото той презъ тѣхъ да прѣплува не ще може, само той на тѣхъ да са натѣкне, тукъ ще го прѣсне. Ний предъ носѣтъ му ще преминемъ рѣката.....